

SPRAAKMAKEND AFSTUDEERWERK VALT IN DE PRIJZEN

Eén van de vaste waarden tijdens de week van de ingenieur is steevast de uitreiking van de ie-net-prijzen. Op donderdagavond 21 november gaven de studenten fier en gedreven uitleg bij hun poster voor de juryleden.

AUTEUR: LUC VANDER ELST

Na de verwelcoming door ie-netdirecteur Nancy Ver-cammen werd de avond ingezet met een gastlezing door professor dr. ir. Damy Laoui van de vakgroep Bio-ingenieurswetenschappen aan de VUB. Terwijl de jury voor de laatste beoordelingen ging in een belendend zaaltje, hield zij het publiek in de ban met de lezing 'Naar een lichaamseigen vaccin tegen kanker?'. Het onderwerp alleen al is brandend actueel. Maar het idee van een lichaamseigen vaccin deed de nieuwsgierigheid nog aanzwellen en de manier waarop mevrouw Laoui haar onderzoek voor het voetlicht bracht, kon de meeste aanwezigen in de zaal duidelijk bekoren. Ze vertrok van de stelling dat 90% van

de kankerslachtoffers niet sterft aan de eerste tumor. Daarna volgde een uitleg over wat kanker precies is en hoe het werkt. Via het immuunsysteem kwam ze dan tot haar bevindingen over haar wetenschappelijke zoektocht waarbij de weg mogelijk wordt opengelegd naar een lichaamseigen vaccin tegen de slepende ziekte. Proeven op muizen wezen er in elk geval op dat er een mogelijkheid kan bestaan dat we ooit tot zo'n lichaamseigen vaccin komen. De weg ernaartoe is evenwel nog lang.

PRIJSUITREIKING

Na enkele vragen uit het geïnteresseerde publiek was het dan de beurt aan de afgestudeerde master-

studenten die met hun thesis waren doorgedrongen tot de selectie van 35 studenten die in aanmerking kwamen voor de ie-net-prijzen. De vijftien bio-ingenieurs, vijftien industrieel ingenieurs en vijf burgerlijk ingenieurs hadden gratis een opleidingsdag communicatie- en presentatietechnieken mogen volgen. Dat was te merken aan de manier waarop ze hun thesis presenteerden en hun posters duidelijk en met de nodige grafische vormgeving sprekend maakten voor een breed publiek.

De jury oordeelde en vroeg telkens de top drie op het podium. Bij de bio-ingenieurs ging Michiel Van Melkebeke met de eerste plaats aan de haal voor zijn thesis 'Ontwikkeling en optimalisatie van scheidings-

technieken voor de verwijdering van microplastics uit mariene sedimenten tijdens baggeractiviteiten'. De jury vond zijn thesis 'heel ondernemend' en 'op korte termijn bruikbaar en zeer toepasselijk in de Vlaamse omgeving'. Ook waardeerden zij zijn 'zeer vlotte babbel, veel kennis over het topic, ook buiten eigen onderzoek en de enorme drive, de grote potentie tot directe valorisatie en de capaciteit om dat verder te trekken'. De tweede plaats in deze categorie was voor Pauline Bardet en de derde plek werd voorbehouden voor Leena Putzeys.

Bij de burgerlijk ingenieurs ging Tim Bomberna met de honneurs aan de haal voor zijn thesis 'Doelgerichte afgifte van medicatie bij leverkanker: de impact van tumoren op het transport van medicatie'. De jury kende hem de prijs toe voor zijn 'mooie, heldere poster, zijn zeer vlotte babbel, maar gericht op zijn publiek en het gegeven dat hij een persoonlijke toets geeft, inzicht heeft in de materie en ermee verder wil. Hij pakt de kanker doelgericht aan.' Bij de burgerlijk ingenieurs ging de tweede prijs naar Joey Vercauteren en de derde naar Andres Vanden Berghe.

Bij de industrieel ingenieurs won Andrea Seldeslachts met 'Novel α -conotoxin targeting nicotinic acetylcholine receptor as selective tool in drug development', omdat de jury vond dat 'ze er moeiteloos in slaagt om een complex biochemisch proces aan een leek uit te leggen, geïllustreerd met tactische en visuele middelen'. Ze bleek bovendien 'zeer goed voorbereid', 'leverde een uitstekend onderzoek af mét resultaat' en 'de candidate springt er enorm uit'. Ewout Vanden Bussche en Thibaut Vansteelant strandden met een gezamenlijke thesis op de tweede plaats en derde werd Gunnar Ryde.

PERS EN PUBLIEK

Zowel de persprijs als de publieksprijs gingen dit jaar naar één en dezelfde student. Fons Dingenen kon met zijn thesis 'De zon als motor voor H₂-productie in de strijd tegen luchtvervuiling' 1848 publieksharten veroveren via 'likes' op de sociale media. Ook vanuit pershoek kreeg hij de volledige sympathie. De winnaars in elke categorie kregen een cheque van 1.000 euro, terwijl de nummers twee elk met 500 euro naar huis mochten en de derden in elke reeks konden naar huis met een cheque van 250 euro. Voor het prijzengeld kon ie-net weer een beroep doen op gulle sponsors, zoals AG Solution, BASF, Botec, Brunel, CPM-HRM, Lidl, Puratos, Telenet, Trends, Unilin en Vinci.

CATEGORIE BIO-INGENIEUR:

1ste plaats: Michiel Van Melkebeke

Ontwikkeling en Optimalisatie van Scheidings-technieken voor de Verwijdering van Microplastics uit Mariene Sedimenten tijdens Baggeractiviteiten

2de plaats: Pauline Bardet

Kanker bestrijden zonder bijwerkingen?

3de plaats: Leena Putzeys

Superbacteriën overwinnen: schuilt het geheim in hun genetische code?

CATEGORIE BURGERLIJK INGENIEUR:

1ste plaats: Tim Bomberna

Doelgerichte afgifte van medicatie bij leverkanker: de impact van tumoren op het transport van medicatie

2de plaats: Joey Vercauteren

Aerodynamische optimalisatie van de propeller

3de plaats: Andres Vanden Berghe

Tunable Half-Mode Leaky-Wave Beam Scanning Antenna for Self-Driving Cars

CATEGORIE INDUSTRIEEL INGENIEUR:

1ste plaats: Andrea Seldeslachts

Novel α -conotoxin targeting nicotinic acetylcholine receptor as selective pharmacological tool in drug development

2de plaats: Gunnar Ryde

Numeriek modelleren van een temperatuurverdeling op een stalen plakkenpark

3de plaats: Ewout Vanden Bussche en Thibaut Vansteelant

Van Afval tot Grondstof: Vliegassen in Zandcement

PERSPRIJS EN PUBLIEKSPRIJS:

Fons Dingenen

De zon als motor voor H₂-productie en de strijd tegen luchtvervuiling

EEN OPLOSSING VOOR MICROPLASTICSVERVUILING?

Bij de bio-ingenieurs kreeg Michiel Van Melkebeke van de UGent een cheque overhandigd door Brunel voor zijn thesis 'Ontwikkeling en optimalisatie van scheidingstechnieken voor de verwijdering van microplastics uit mariene sedimenten tijdens baggeractiviteiten'.

Michiel kreeg het advies van zijn promotor om met zijn thesis deel te nemen aan de wedstrijd. Michiel Van Melkebeke: "Ik heb de problemen rond microplastics onderzocht, vandaag toch een heel actueel thema. Er wordt tegenwoordig heel veel aandacht besteed aan de analyse van microplastics, de manier waarop ze zich concentreren en vanwaar ze komen. Maar daar staat tegenover dat er relatief weinig aandacht gaat naar een mogelijke remedie: hoe kunnen we die microplastics verwijderen uit de mariene omgeving? Via mijn thesisonderzoek ben ik erin geslaagd om een techniek te ontwikkelen die microplastics kan scheiden uit mariene sedimenten. Door dat procedé te koppelen aan baggeractiviteiten wordt het praktisch en financieel haalbaar en kunnen we een impact krijgen op de microplasticsproblemen wereldwijd."

Door het te koppelen aan baggeractiviteiten verlaag je de kostprijs?

"Inderdaad. Bij het baggeren wordt er sowieso al sediment opgepompt en dat sediment bevat heel wat microplastics. Baggeractiviteiten zijn vaak locatiegebonden. Het baggeren, en dan zeker het onderhoudsbaggeren, vindt doorgaans plaats bij havens, in rivieren, op stranden, enz. Dat zijn nu net de drie belangrijkste locaties waarlangs microplastics in het mariene milieu kunnen infiltreren. Als je die baggeractiviteiten dus net op die plekken rechtstreeks koppelt aan de technieken die ik met mijn team heb ontwikkeld, dan kun je heel efficiënt en doeltreffend microplastics weghalen."

BOYAN SLAT

Ben je wat geïnspireerd geweest door Boyan Slat?

"Niet per se. Slat heeft zijn uitvinding heel goed in de markt gezet. Hij heeft sterk ingespeeld op de media, maar ik denk dat het heel moeilijk is om microplastics nog efficiënt af te zonderen of op te vangen, zodra ze enkele kilometers verwijderd zijn van het strand, want daar zijn ze al heel erg verdund. Je kunt best zo

dicht mogelijk bij de bron actie ondernemen. Als je de microplastics kunt afvangen op de plekken waar ze infiltreren - rivieren, havens, stranden – dan is dat veel efficiënter. Zodra ze echt in de open oceaan terecht komen, wordt het zeer moeilijk om echt tot een doeltreffende scheiding te komen. Let op: wat Boyan Slat probeert, is zeer verdienstelijk, maar ik vrees dat het qua impact eerder beperkt zal blijven. Dat blijkt nu ook al wel uit zijn resultaten."

Heb je het onderwerp gekozen uit een lijst of was het een eigen voorstel?

"De vakgroep waartoe ik behoorde, is zeker al vaker bezig geweest met microplastics, maar de scheiding van de microplastics heb ik zelf in samenspraak met mijn promotor aangebracht. Uiteindelijk heb ik ervoor gekozen om niet te doctoreren. Wel ben ik nog wekelijks bezig met mijn onderwerp. Ik schrijf er nu een publicatie over en ik probeer nog aan andere competities deel te nemen, zodat mijn onderzoek toch een verlengstuk krijgt. Ik ben er sterk door gepassioneerd en ik denk dat het een impact kan en zal hebben."

Maar je werkt niet bij een baggerbedrijf?

"Nee, ik werk nu bij het consultancybedrijf Accenture. Daar wil ik in de eerste plaats de managementvaardigheden uit mijn ingenieursopleiding kunnen versterken. Onder andere om deze boodschap goed te kunnen overbrengen, kwamen de vaardigheden die ik tijdens mijn job al opbouwde, goed van pas. Ik hoop ook dat deze prijs mij nog wat meer uitstraling geeft in mijn huidige functie. Het getuigt toch van enige ondernemerszin en dat betekent iets in de wereld vandaag."

Luc Vander Elst

"Als je de microplastics kunt afvangen op de plekken waar ze infiltreren - rivieren, havens, stranden – dan is dat veel efficiënter."

NAAR EEN EFFICIËNTERE BEHANDELING VAN KANKERTUMOREN

Bij de burgerlijk ingenieurs ging de oppergaai naar Tim Bomberna van UGent voor zijn thesis 'Doelgerichte afgifte van medicatie bij leverkanker: de impact van tumoren op het transport van medicatie'.

Met zijn onderzoek draagt Tim Bomberna wezenlijk bij tot een oplossing voor een zeer actueel gezondheidsprobleem.

Tim Bomberna: "Mijn onderzoek draaide uiteraard rond kankerbehandeling. Bij de huidige behandelingen, zoals traditionele chemotherapie, pompen we vaak schadelijke medicijnen in het lichaam om de kankercellen te doden, maar die medicijnen kennen het verschil niet tussen een gezonde en een zieke cel. Ze vallen dus beide soorten cellen aan. De kankercellen gaan dan wel vaak dood, maar de medicatie beschadigt ook de gezonde cellen, waardoor je haar uitvalt, je immuunsysteem het moeilijk krijgt, enz. Het is onze droom om die medicijnen zo in de richting van de tumor te sturen, dat ze enkel de slechte cellen aanvallen en de gezonde cellen met rust laten. In de praktijk is dat natuurlijk niet zo eenvoudig. Het principe is dat de medicatie ervoor zorgt dat de bloedtoevoer van de tumor wordt geblokkeerd. Als de tumor geen bloedtoevoer en dus geen zuurstof of voedingsstoffen meer krijgt, sterft hij af. Specifiek heb ik op leverkanker gewerkt. Daarbij proberen we kleine partikeltjes te injecteren in de slagaders van de tumor. Die partikeltjes willen we heel gericht naar de tumor sturen om er zo voor te zorgen dat het gezonde weefsel geen schadelijke bijwerkingen krijgt. Om daar te geraken gaat de patiënt eerst in de scanner en maken we een 3D-model van het slagadernetwerk waarin de partikeltjes moeten terechtkomen. Aan de hand van een computermodel simuleren we een therapie en we bekijken vooraf hoe we de partikels het meest efficiënt kunnen injecteren. Als we injecteren op een bepaalde plek, tegen een bepaalde snelheid en onder een bepaalde hoek, hoeveel partikeltjes komen er dan terecht bij de tumor en hoeveel bij gezond weefsel? Door de parameters aan te passen verbeteren we de procedure en komen er meer partikeltjes effectief bij de tumor terecht. Voor elke afzonderlijke patiënt be-

kijken we zo hoe we de therapie zo optimaal mogelijk kunnen maken. Die gegevens geven we mee aan de arts als een soort leidraad voor het ideale scenario waarmee de meeste partikeltjes in de tumor terechtkomen. Maar tegelijk beïnvloeden de tumoren sterk de bloedstroming. Een tumor wil groeien en vraagt om veel bloed, waardoor de bloedstroming door het netwerk verandert. Dat is mijn deel van het verhaal: ik probeer die veranderende bloedstromen te incorporeren in de simulatie, zodat we ook bij veranderende bloedstromen de effectiviteit van de geïnjecteerde partikeltjes optimaal kunnen houden."

TIJDSBESTEK

Ben je nu bezig met iets dat in het verlengde van je onderzoek ligt?

"Ik doctoreer op hetzelfde onderwerp. Nu wil ik de workflow verbeteren en standaardiseren, zodat het tijdsbestek dat we nodig hebben, fel inkort. Als we de procedure kunnen inkorten tot één of twee weken, dan wordt het systeem toepasbaar in ziekenhuizen. Een volgende stap kan dan zijn dat we het onderzoek doortrekken naar andere organen."

Had je gedacht te kunnen winnen?

"Ik vond mijn poster en mijn presentatie wel goed gelukt. Er was ook een leuke band met de juryleden. Ze waren allemaal positief en ze vonden het interessant, maar daarom reflecteert dat niet altijd in de punten. Maar ik had vooraf al wel heel veel positieve reacties gehad. Een voordeel was natuurlijk ook dat er bij de burgerlijk ingenieurs maar vijf kandidaten waren voor drie prijzen. Statistisch zat ik dus al goed, maar de eerste prijs is natuurlijk heel mooi meegenomen."

Heb je iets gehad aan die opleiding presentatietechnieken?

"Zeker. Ik was sowieso zelf al fel bezig met hoe je dingen grafisch mooi kunt voorstellen, maar ik heb nog heel wat tips meegekregen tijdens die opleidingsdag zelf. Ik vind het ook interessant om daarop te focussen. Er zijn heel veel slimme ingenieurs en dan maak je als ingenieur vaak het verschil door juist sterk uit de hoek te komen met communicatieve vaardigheden of andere vaardigheden die je niet direct verwacht van een ingenieur. Ik vind het belangrijk om wetenschap op een begrijpelijke manier te kunnen overbrengen naar een breed publiek."

Waar wil je later eindigen in de beroepsfeer?

"Of ik na mijn doctoraat nog in de onderzoekswereld blijft, weet ik nog niet. Misschien zegt de marketingafdeling van een bedrijf me wel iets? Dat leunt ook aan bij mijn onderzoek. Dan gaat het niet direct om wetenschappelijk onderzoek, maar eerder om wetenschapscommunicatie. Ook dat vind ik heel boeiend."

Luc Vander Elst

VAN GIF NAAR GENEESMIDDEL

Bij de industrieel ingenieurs ging Andrea Seldeslachts van de KU Leuven aan de haal met de hoogste onderscheiding. Met 'Novel a-conotoxin targeting nicotinic acetylcholine receptor as selective tool in drug development' schreef ze in elk geval geen typische thesis voor een industrieel ingenieur.

Andrea Seldeslachts: "Mijn onderwerp lag niet binnen de verwachte stereotypen, zoals bouwkunde, IT, enz. Maar ik vond het wel typisch voor een industrieel ingenieur, want wij willen dingen optimaliseren. Door terug te grijpen naar de natuur heb ik een toxine geoptimaliseerd, maar farmacie behoort minder tot het traditionele werkveld van de industrieel ingenieur."

"Een op de vijf Europeanen lijdt aan pijn, maar pijnstillers werken vaak heel verslavend. Tijdens mijn onderzoek gingen we na of giftige dieren ons daarbij konden helpen. We kwamen uit bij giftige slakken uit de Indische oceaan die ons volledig kunnen lamleggen of zelfs doden. In hun gif vonden we één toxine die effecten had op bepaalde proteïnen. Door in te grijpen op de structuur van die toxines werden de toxines veel selectiever en bonden ze zich aan een proteïne, waardoor het pijnsignaal werd geblokkeerd. Zo toonden we aan dat iets dat in de natuur wordt geproduceerd, kan transformeren naar iets dat ons kan genezen. We ontdekten ook dat we maar heel weinig toxine nodig hebben om een zeer groot effect te krijgen."

Is dit al klaar voor een praktische toepassing of is er nog verder onderzoek nodig?

"Wij hebben aangetoond dat de toxine werkt, maar we hebben niet alle mutaties getest. Misschien zijn er dus nog andere mutaties mogelijk die een nog beter effect geven. Ook hoe de juiste binding plaatsvindt op het proteïne is nog niet onderzocht. Voor de toxine op de markt kan worden gebracht, is er nog meer onderzoek nodig en moet er getest worden op proefdieren. We werken nu ook aan een manier om de toxines beter te kunnen opnemen in de bloedbanen."

Je hebt vooral gefocust op pijnstillers?

"We zijn uitgegaan van één toxine en hebben daar

drie mutaties mee gedaan die tot minder pijn zouden leiden. Maar dezelfde toxine heeft misschien potentie als medicatie bij spierziekten of bij operaties. Bij een tracheale intubatie bijvoorbeeld gebruikt men vandaag een stof die veel bijwerkingen geeft en veel pijn veroorzaakt na de operatie. Onze toxine kan die spieren anders relaxeren en omdat de toxine niet wordt opgenomen in de bloedbaan, wordt hij ook heel snel afgebroken. Ideaal dus voor korte verdoving met weinig bijwerkingen."

TYTGAT

Hoe komt een industrieel ingenieur bij farmaceutische toepassingen terecht?

"Ik ben altijd al geboeid geweest door farmacologie. Ik wou vroeger apotheker worden of geneeskunde volgen. Maar als arts schrijf je de geneesmiddelen voor die iemand anders heeft gemaakt. Als weten-

schapper ben je zelf het brein achter een nieuw medicijn. De link met industrieel ingenieur ligt voor de hand: wij willen dat veel meer mensen beter leven en minder last hebben van nevenwerkingen. Het is altijd mijn droom geweest om ooit het ultieme medicijn op de markt te brengen. Ik dank deze thesis vooral aan het onderzoekslabo 'Toxicologie en farmacologie' bij professor Jan Tytgat in Leuven op Gasthuisberg. Ik was de eerste industrieel ingenieur in zijn labo. Hij heeft dat risico genomen, maar ondertussen is het mijn passie geworden en ik doctoreer nu ook op het onderwerp. Het is gewoon mooi om te zien dat je uit een giftig dier een medicijn kunt halen." Toen ik professor Tytgat vroeg of ik als ingenieur in zijn labo mocht komen werken om een medicijn te ontwikkelen en processen te optimaliseren, was hij direct overtuigd. Het is een fantastische samenwerking geworden."

Wat heb je geleerd uit je deelname aan de ie-net-prijzen?

"Het was hectisch, want in diezelfde periode moest ik mijn doctoraatsplan indienen. Omdat mijn tweelingzus meedeed, heb ik mij in extremis ook aangemeld. Deelnemen aan zo'n wedstrijd, levert je altijd wat extra vaardigheden op. Ik heb veel gehad aan de cursus presenteren. De prijs is natuurlijk mooi meegenomen, maar daar deed ik het echt niet voor. Ik heb altijd gedacht dat mijn onderwerp niet 'industrieel ingenieur' genoeg was om te winnen. Dat ik de cursus presentatietechnieken kreeg, was voor mij al een mooie prijs. Daar heb ik veel uitgehaald, want als industrieel ingenieur ben je daar toch niet zo in mee."

Wat brengt de toekomst?

"Eerst hoop ik natuurlijk op een succesvol doctoraat met een praktisch haalbare toepassing. Later hoop ik misschien toch te mogen blijven voortwerken aan wetenschappelijk onderzoek. Ik wil mijn passie voortzetten, omdat ik weet dat ik maatschappelijk relevant werk aflever. Al zie ik mezelf ook wel werken in een farmaceutisch bedrijf. In elk geval streef ik naar iets waarvan ik weet dat ik er mensen mee kan helpen. Dat is altijd mijn droom geweest." Luc Vander Elst

VERVUILING OMZETTEN IN ENERGIE: HET EI VAN COLUMBUS?

Het gebeurt niet elk jaar, maar deze keer gingen zowel de persprijs als de publieksprijs naar dezelfde student. Fons Dingenen van de UAntwerpen inspireerde met zijn thesis 'De zon als motor voor H₂-productie in de strijd tegen luchtvervuiling'.

"Ik onderzoek hoe een foto-elektrochemische cel luchtvervuiling kan afbreken en tegelijk energie recupereert door de vrijgekomen protonen en elektronen door te sluisen naar de andere kant van de cel en daar waterstof te vormen. Heel kort gezegd, betekent dat dat die cel enkel en alleen met behulp van gratis zonlicht luchtvervuiling kan afbreken en tegelijkertijd hernieuwbaar waterstofgas kan vormen. Die twee prachtige doelen halen we dankzij één component: titaniumdioxide. Het probleem met titaniumdioxide is dat het alleen werkt met UV-licht, vijf procent van het zonlicht. Het zou nog veel mooier zijn, als we al het zonlicht kunnen gebruiken. Als we dus meer wilden gebruiken van dat spectrum, moesten we op zoek naar efficiëntere en innovatieve oplossingen. Goud- en zilvernano-deeltjes hebben bijvoorbeeld speciale optische eigenschappen waardoor ze een heel groot deel van het zonlicht kunnen absorberen. Met die partikels ben ik beginnen te werken, maar ze bleken onvoldoende stabiel. Dus ontwikkelden we een innovatieve polymeerlaag waardoor die deeltjes superstabiel werden. Bovendien konden we in een modelreactie aantonen dat het titaniumdioxide met de goud-zilvernano-deeltjes ook echt kosteneffectief is. We krijgen dus een product dat op termijn ook zeer rendabel kan worden. Door minuscule hoeveelheden goud en zilver af te zetten op titaniumdioxide zijn we erin geslaagd om efficiënter en kosteneffectief luchtvervuiling af te breken en tegelijkertijd waterstofgas te vormen, enkel en alleen met behulp van gratis zonlicht. Ik vind dat een geweldig 'catchy' verhaal en ga daar nu dus voort op doctoreren."

Komen daar op termijn zeer praktische toepassingen uit voort?

"Dat is natuurlijk de bedoeling, maar met onze heel jonge onderzoeksgroep aan de UAntwerpen zitten we nog in een heel vroeg stadium. We proberen

dat nu van de grond te krijgen en als we die cellen ooit echt commercieel in de markt krijgen, dan zou het geweldig zijn om daar te hebben kunnen aan meewerken. Dat geeft mij enorm veel voldoening. Het leuke is immers dat dit een maatschappelijk zeer relevant onderzoek is. Je kunt alle soorten vervuiling afbreken en tegelijk ook nog eens een nieuw soort energiedrager creëren. We kunnen al die toepassingen samenbrengen in één verhaal."

Je hebt er twee prijzen mee gewonnen. Hoe heb je via de sociale media de publieksprijs binnengehaald?

"Dit zul je niet geloven, maar ik ben niet actief op sociale media. Ik ben daar niet mee bezig. Maar ik heb wel een heel gemotiveerde groep familie, vrienden en collega's, die zich daar enorm hebben achter gezet.

Ik heb het anders aangepakt. Dagelijks sprak ik tijdens de lunchpauze in de universiteitsrefter elke tafel gewoon aan om stemmen te winnen. In minder dan een minuut had ik meestal heel de tafel overtuigd. Dat tikt aan en mijn verhaal is uiteindelijk meer dan honderd keer gedeeld. Als ik op weg naar huis veel mensen bij een bushalte zag staan, stopte ik om die mensen aan te spreken. Het was een enorm goede training voor mijn assertiviteit en bovendien heeft het gewerkt."

PERSPRIJS

"Voor de persprijs stelde een heel aangename man mij erg interessante vragen. Ik voelde dat hij oprecht belangstelling had voor het onderwerp. Het is veel leuker om aan zulke mensen je verhaal te vertellen. Je voelde dat hij er ook van overtuigd was dat dit een heel belangrijk onderzoek kan zijn. Ik ben blij dat ik daar ook mijn steentje heb kunnen in bijdragen."

Hoop je later in de branche te kunnen blijven werken?

"De professoren Verbruggen en Lenaerts van de UAntwerpen hebben mij, samen met hun collega's, heel hard gestuurd in de richting van dat onderzoek. Nu ben ik eraan verknocht. Het klinkt misschien wat naïef, maar ik ben een idealist, een wereldverbeteraar. Daarom ben ik bio-ingenieur geworden: je werkt aan heel brede velden en je haalt daar veel voldoening uit. Ik weet niet wat de toekomst zal brengen, maar ik ben nu wel blij dat ik in deze positie zit."

Brengen die prijzen je meer prestige, meer uitstraling, meer erkenning?

"Zulke prijzen kunnen een extra drive geven aan het onderzoek en ze zijn een extra motivatie voor het team. Het is fijn om te zien dat we die erkenning voor ons werk krijgen van gewone burgers. Als ik merk dat mensen belangrijk vinden wat we doen, dan haal ik daar veel voldoening uit. Maar we staan nog maar aan het begin van ons werk. The best is yet to come."

Luc Vander Elst